॥ श्री द्वारिकेशो जयति ॥

બાલકૃષ્ણલાલજી પુષ્ટિમાર્ગીય સંસ્કૃત પાઠશાળા
અને પુસ્તકાલય મહેસાણા તરફથી વૈષ્ણવોને પાઠ
કરવા માટે શુદ્ધ ગુજરાતી અનુવાદ સાથે
શ્રીમદ્ વલ્લભાચાર્યજી કૃતમ્.

ग्रंथरत्नपञ्चकम्.

તેમાં

યમુનાષ્ટક, સિદ્ધાન્તરહસ્ય, બાલબોધ, નવરત્ન,
ચતુઃશ્લોકી એ પાંચ ગ્રંથ છે.

અનુવાદક
હીરાલાલ દુર્ગાશંકર પંડ્યા દીસાવાળ ગોર-મહેસાણા.

પ્રકાશક અને વ્યવસ્થાપક
ગોવિંદલાલ મજભુખણદાસ-મુ. ખેડા.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૧૦૦૦. સને ૧૯૧૭.

શ્રી જ્ઞાનમન્દિર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શંકરરાવ અમૃતરાવે છાપ્યું.
સાંકડીશેરીરોડ—અમદાવાદ.

અમૂલ્યં પુસ્તકમિદમ્.

॥ श्री द्वारिकेशोजयति ॥

શ્રી બાલકૃષ્ણલાલજી પુષ્ટિમાર્ગીય સંસ્કૃત પાઠશાળા અને પુસ્તકાલયના ઉદ્દેશો.

૧ પ્રત્યેક માર્ગીય વૈષ્ણવ બન્ધુને પુસ્તકાલયના ગ્રંથોદ્વારા માર્ગીય જ્ઞાન આપવામાં આવશે.

૨ પુરાતન ગ્રંથોને સુધરાવી ભાષાન્તર કરાવી બહાર પાડવામાં આવશે.

૩ બહાર ગામના વૈષ્ણવોને ઉપદેશકદ્વારાએ માર્ગીય જ્ઞાન આપવા વિચાર છે.

૪ પાઠશાળામાં બ્રાહ્મણ તેમજ અન્ય વૈષ્ણવ બાળકોને રાખી માર્ગીય જ્ઞાન આપી તૈયાર થયે માર્ગીય ઉપદેશકો બનાવવાની યોજના કરવા વિચાર છે.

૫ આવતા જતા સદ્‌ગૃહસ્થ વૈષ્ણવોને માટે નિવાસ સ્થાન બંધાવવામાં આવે છે.

ગોવિંદલાલ વ્રજભુખણદાસ–ખેડા.

વ્યવસ્થાપક.

તા. ક.—ઉપરના ઉદ્દેશો સભાના પ્રમુખ રા. રા. પુરૂષોત્તમદાસ નાથાભાઇના અનુમોદનથી ઘડાએલા છે.

॥ श्री द्वारिकेशोजयति ॥

आशीर्वचन पत्रिका.

રા. રા. જીવણલાલ ગિરધરલાલ શાહ.

અમદાવાદ.

આપશ્રીનો પુષ્ટિમાર્ગીય કાર્યો કરવા ઉપર અત્યુત્તમ પ્રેમ તથા ધર્મોન્નતિ તરફ અત્યુન્નત ભાવના તેમજ ગિર્વાણ ભાષા ઉપર નિર્મળ પ્રેમ તથા તેવા અન્ય સદ્ગુણોથી પ્રસન્ન અંતઃકરણ પૂર્વક સવિનય સુસેવિત श्रीनन्दनन्दन આપશ્રીને અખંડ આનંદ-મહોદધિના આશ્રયરૂપ કરો.

नन्दं करोतु नन्दनन्दनः

લિ. હીરાલાલ દુર્ગાશંકર પંડયા.

મહેસાણા–સોનીવાડો.

श्री द्वारिकेशोजयति.

भूमिका.

અખંડભૂમંડલાચાર્યવર્ય માયાવાદતિમિરભાસ્કર શ્રીમહાપ્રભુજીએઅનેકમતમતાન્તરનું ખંડન કરી પ્રમાણચતુષ્ટય (વેદ, ગીતા, વ્યાસસૂત્ર અને ભાગવત) ઉપર ભાષ્ય કરી પોતાના જે સિદ્ધાન્તો પ્રતિપાદન કરેલા છે તે અતિ અર્થગાંભિર્યવાળા અને સુક્ષ્મ હોવાથી સાધારણ બુદ્ધિના માણસોથી સમજાય તેવા નહિ હોવાથી તેઓશ્રીએ ટુંકા ગ્રંથોદ્વારા જે માર્ગીય ઉપદેશ આપેલો છે તેમાંના અતિ નિત્યોપયોગી સોળ ગ્રંથોને षोडश ग्रंथ કહે છે. તેમાંથી श्री कृष्णाश्रय નું ભાષાન્તર કરી બહાર પાડેલું છે તેનો લાભ વૈષ્ણવ બંધુઓને સારી રીતે મળેછે, અને આ ગ્રંથમાં श्री य[illegible]नाष्टकम् श्रीसि[illegible]न्तर[illegible]स्यम् श्रीबालबोधः श्री नवरत्न[illegible]. श्रीचतुः श्लोकी એ પાંચગ્રંથ એકત્ર કરેલા છે. તેનાં ભાષાન્તરો કેટલાક માર્ગીયસાક્ષરોએ વિસ્તારથી કરેલાં છે તેથી તેના પ્રમાણમાં ભૂમિકાઓ પણ લખાએલીજ છે. તેથી વિસ્તાર વાળી ભૂમિકા લખી ભગવદીયોનો અમુલ્ય કાલક્ષેપ કરવો ઇષ્ટ ન લાગવાથી તેને માટે યથામતિ કંઇક અલ્પ લખું છું. તે લખવાનો હેતુ સાક્ષરોને પ્રસન્ન કરવા કરતાં અલ્પજ્ઞ વૈષ્ણવ બંધુઓને સામાન્ય જ્ઞાન આપવાનો વિશેષ છે,

અખંડ ભૂમંડલાચાર્ય શ્રીમહાપ્રભુજીએ ગંગા આદિ અનેક નદિઓ વિદ્યમાન હોવા છતાં શ્રી યમુનાજીની સ્તુતિ શા માટે કરી, તેને માટે પદ્મપુરાણમાં કહ્યું છે કે **ब्रह्मेत्युपनिषद्गीतस्तदेव यमुनास्वयम्** (જેને ઉપનિષદો બ્રહ્મ એવા નામથી સ્તુતિ કરે છે તેજ બ્રહ્મરૂપ શ્રી યમુનાજી છે તથા શ્રી આચાર્યચરણ પણ લખે છે કે **मुरारि पदपङ्कज स्फुरदमन्दरेणूत्कटाः** (પૂર્ણપુરૂષોત્તમ શ્રીકૃષ્ણ ના ચરણકમળની પુષ્કળ રજવડે વ્યાપ્ત એવાં) અર્થાત્ તે પૂર્ણ પુરૂષોત્તમ શ્રીકૃષ્ણ નું લીલાસ્થાન હોવાથી પણ શ્રી યમુનાજી પ્રભુ રૂપ છે તેમજ ફરીને શ્રી આચાર્યચરણ આજ્ઞા કરે છે કે **नमत कृष्ण तुर्य प्रियाम्** (શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માનાં ચતુર્થ પત્નિ શ્રીયમુનાજીને હે વૈષ્ણવો તમે નમસ્કાર કરો) તેનો હેતુ એ છે કે શ્રીગોલોકમાં જે ચારયુથ મનાય છે તેમાં એક યુથનું આધિપત્ય શ્રીયમુનાજીનું છે એટલે દરેક ભગવદીએ સર્વદા સેવ્ય છે.

તેમજ શ્રી આચાર્ય ચરણ શ્રી યમુનાજીને **सकलसिद्धिहेतुम्** (સકલ સિદ્ધિઓના હેતુ રૂપ) એવા વિશેષણથી વર્ણવે છે. તેનો હેતુ એ છે કે શ્રી યમુનાજીના સેવનથી પુષ્ટિમાર્ગ પ્રતિપાદિત મુખ્ય અષ્ટસિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત થાય છે. ૧. સાક્ષાત્ ભગવત્સેવોપયોગી દેહની પ્રાપ્તિ ૨. ભગવલ્લીલાનું અવલોકન ૩. ભગવલ્લીલા રસનો અનુભવ ૪. સર્વાત્મભાવ

સિદ્ધિ. ૫. ભગવદ્દાવિષ્ટદેહપ્રાપ્તિ. ૬. હૃદયમાં પ્રભુલીલાનું અવલોકન. ૭. પ્રભુના ભાવાત્મકસ્વરૂપવડે ભાવાત્મકરસનો અનુભવ. ૮. વિરહાવસ્થામાં પણ સર્વાત્મભાવની પ્રાપ્તિ એ પ્રમાણે શ્રી યમુનાજીનો નિત્યનિયમ પૂર્વક ભાવયુક્ત પાઠ કરવાથી અષ્ટ સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત થાય છે તથા પ્રસન્ન થયેલાં શ્રીયમુનાજી ભક્તનાં કેવા પ્રકારનાં કાર્યો કરે છે તે નીચેના દ્રષ્ટાન્ત ઉપરથી સ્પષ્ટ થાય તેમ છે કિશોરિબાઇ કરીને એક પરમવૈષ્ણવ હતાં તે પ્રેમથી નિરંતર શ્રીયમુનાજીનો પાઠ કરતાં હતાં. ઉપરોક્ત વૈષ્ણવ કિશોરીબાઇના હાથપગ શીતળાના રોગને લીધે લુલા થઇ ગયા હતા તેથી તેમની બ્હેન તેમને રસોઇ કરીને ખવરાવતી હતી. એક દિવસ તેમની બ્હેન તેમનાથી રીસાઇને ઘેર ચાલી ગઇ, અને રસોઇ કરવા આવી નહીં તેથી શ્રી યમુનાજીએ કિશોરીબાઇ ઉપર કૃપા કરીને પોતે તેમના ઘેર આવીને રસોઇ કરીને મહાપ્રસાદ લેવરાવ્યો. એ પ્રમાણે ત્રણ દિવસ કર્યું તેથી કિશોરીબાઇના હાથ પગ પણ સારા થઇ ગયા. અને સુખી થયાં. અને છેવટે શ્રી ઠાકોરજીનો પણ સાનુભાવ થયો. એ પ્રમાણે શ્રી યમુનાજી જેના ઉપર કૃપા કરે તેને ઉત્તમોત્તમ વસ્તુનો લાભ થાય એ નિર્વિવાદ છે. માટે પ્રત્યેક ભાવિક ભક્તે શ્રી યમુનાજીની સ્તુતિ કરવી એ પરમ કર્તવ્ય છે.

બીજો ગ્રંથ श्रीसिद्धान्तरहस्य છે તેનો સામાન્ય અર્થ પુષ્ટિમાર્ગના સિદ્ધાન્તોનું તાત્પર્ય એવો થાય છે એટલુંજ નહિં પરંતુ साक्षाद्भगवताप्रोक्तम् એટલે સાક્ષાત્ શ્રી પૂર્ણ પુરૂષોતમ પ્રભુએ શ્રીમુખથી શ્રી આચાર્ય ચરણને કહેલું છે તેમજ શ્રી હરિરાયજી પોતાના मार्गस्वरुपनिर्णय નામના ગ્રંથમાં પણ આજ્ઞા કરે છે કે स्वमार्गः सर्वथाज्ञेयः (એટલે પુષ્ટિમાર્ગ સર્વ પ્રકારે ભગવદીયોએ જાણવો તેમજ ગ્રંથના પ્રારંભમાં ब्रह्मसम्बन्ध करणात् એ વાકયથી બ્રહ્મ સમ્બન્ધ કરવાથી જીવ અને દેહના દોષોની નિવૃત્તિ તથા દેહને લગતી યાવદ્વસ્તુનો બ્રહ્મ સાથે સમ્બન્ધ થવાથી પ્રત્યેક વસ્તુમાં ભગવદ્‌ભાવના થાય છે. ઇત્યાદિ તાત્પર્ય આ ગ્રંથમાં છે. શ્રી बालबोध માં ધર્માર્થ કામ મોક્ષ એ ચતુર્વિધ પુરૂષાર્થ નિરૂપણ તથા मोक्षे चत्वारि शास्त्राणि એ વાકયથી જીવાત્મા स्वतः એટલે પોતાથી અને परतः એટલે ઇશ્વર કૃપાથી મોક્ષ મેળવી શકે છે તેનું સ્ફોટન કરેલું છે તથા તેમાં પણ शिव અને विष्णु ને મોક્ષનું કારણ માનેલા છે પરંતુ मोक्षस्तु सुलभो विष्णोः વિષ્ણુ મોક્ષ જલ્દી આપે છે એમ પ્રતિપાદન કરેલું છે.

सिद्धान्त ग्रंथमां બ્રહ્મ સમ્બન્ધ કર્યા પછી ભગવતકૃપા-પાત્ર જનોએ પોતાની ગતિને માટે ચિંતા કરવી નહિ કારણકે

नकरिष्यति लौकिकिं चगतिम् પ્રભુ લૌકિક ગતિ (સાધારણ જીવોના જેવી) કરશે નહીં. તથા પોતાના ગૃહસ્થાશ્રમને માટે પણ ચિન્તાકરવી નહીં, કારણકે શ્રીમુખથીજ કહ્યું છે કે तेषां नित्याभियुक्तानां याग क्षेमं वहाम्यहम् તો પ્રભુ યોગક્ષેમનું વહન કરશેજ એટલા માટે अतः सेवा परं चित्तं विधाय स्थीयतां सुखम् ચિત્તને ભગવત્સેવા પરાયણ કરીને આનંદથી રહો અને કોઇ પ્રકારની ચિંતા ન કરશો એ પ્રમાણે આ ગ્રંથનું તાત્પર્ય છે.

તથા चतुःश्लोकी માં भजनीयो व्रजाधिपः એ વાક્યથી ભગવત્સેવારૂપી (ધર્મ) प्रभुः सर्व समर्थोहि એટલે પ્રભુ સર્વ કાર્ય કરવા સમર્થ છે એટલે સર્વ વસ્તુ પ્રભુ આપશે તેનાથી (અર્થ) यदि श्रीगोकुलाधीशो धृतः सर्वात्मना हृदि જો શ્રી ગોકુલાધિપતિ શ્રી કૃષ્ણ હૃદયમાં ધારણ કર્યા તો પછી તે સર્વ કામના પૂર્ણ કરે છે તે ઉપરથી (કામ) તેમજ છેલ્લા શ્લોક ઉપરથી (મોક્ષ) એમ ચતુર્વિધ પુરૂષાર્થ સિદ્ધ થાય છે. તથા આ ગ્રંથ પુષ્ટિમાર્ગના સિદ્ધાન્તના તાત્પર્યરૂપ છે.

આ ગ્રંથમાં કોઇ પણ જાતની ભૂલ દ્રષ્ટિગોચર થાય તો ઉદારતાથી ક્ષમા આપશો.

લિ. ભગવત્ કૃપાનુરાગી

હીરાલાલ દુર્ગાશંકર પંડ્યા.

श्री द्वारिकेशो जयति

श्री यमुनाष्टकम्

श्रीकृष्णायनमः

नमामि यमुनामहं सकलसिद्धिहेतुंमुदा ।
मुरारिपदपंकजस्फुरदमंदरेणूत्कटाम् ॥
तटस्थनवकाननप्रकटमोदपुष्पाम्बुना ।
सुरासुरसुपूजित स्मरपितुः श्रियं बिभ्रतीम् ॥१॥

નમામિ યમુનામહં સકલ સિદ્ધિહેતુંમુદા ।
મુરારિ પદપંકજ સ્ફુરદમંદ રેણૂત્કટામ્ ॥
તટસ્થ નવકાનન પ્રકટ મોદ પુષ્પામ્બુના ।
સુરાસુર સુપૂજીત સ્મરપિતુઃ શ્રિયંબિભ્રતીમ્ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ.

તમામ પ્રકારની સિદ્ધિઓનાં કારણ રૂપ અને શ્રીકૃષ્ણના ચરણકમલની રજને લીધે ઉત્તમ તથા કિનારા ઉપરના નાના બગીચાનાં સુગંધીવાળાં પુષ્પ અને જળ વડે દેવોએ અને દૈત્યોએ પૂજન કરેલા કૃષ્ણપરમાત્માની શોભાને ધારણ કરનારાં શ્રી યમુનાજીને હું આનંદથી નમસ્કાર કરૂં છું ॥૧॥

कलिंद[illegible]स्तके पतदमंद[illegible]रोज्ज्वला ।

विलासगमनोल्लसत्प्रकटगंडशैलोन्नता

सघोषगतिदंतुरा समधि[illegible] ।

मुकुंद[illegible]वर्द्धिनी जयति पद्मबन्धोः सुता ॥१॥

કલિંદગિરિ મસ્તકે પતદ્ મંદ પૂરોજ્જવલા ।
વિલાસ ગમનોલ્લસત્પ્રકટગંડશૈલોન્નતા ॥
સઘોષગતિદંતુરા સમધિરૂઢ દોલોત્તમા ।
મુકુંદરતિ વર્દ્ધિની જયતિ પદ્મબન્ધોઃ સુતા ॥

ભાવાર્થ.

કલિંદ નામના પર્વત ઉપર જોશથી પડતું શ્રીયમુનાજીના જળનું પૂર તેને લીધે ઉજળાં અને આનંદ પુર્વક ચાલવાથી શોભાયમાન તથા તેમાં દેખાતા મોટા પત્થરોને લીધે ઉંચાં એવાં તથા શ્રી યમુનાજીની (ખળળળ એવા) શબ્દ સહિત ગતિ વડે સુંદર લાગતાં તથા બે કિનારા રૂપી હીંચકામાં બિરાજમાન હોવાથી ઉત્તમ એવાં અને મુકુંદ ભગવાનમાં પ્રીતિ વધારનારાં સૂર્યનાં પુત્રિ શ્રી યમુનાજી જય પામો. ॥ ૨ ॥

भुवं भुवनपावनीमधिगतामनेकस्वनेः ।
प्रियाभिरिव सेवितां शुकमयूरहंसादिभिः ॥
तरंगभुजकंकण प्रकटमुक्तिकावालुका ।
नितंबतटसुंदरीं नमत कृष्णतुर्यप्रियाम् ॥३॥

ભુવં ભુવનપાવનીમધિગતામનેકસ્વને: ।
પ્રિયાભિરિવ સેવિતાં શુકમયૂરહંસાદિભિ: ॥
તરંગભુજકંકણ પ્રકટ મુકિતકાવાલુકા ।
નિતમ્બતટ સુંદરં નમત કૃષ્ણ તુર્ય પ્રિયામ્ ॥ ૩ ॥

ભાવાર્થ.

જગતને પાવન કરવા માટે પૃથ્વી ઉપર પધારેલાં તથા પ્રિયાથી સેવાએલ પતિની માફક શુક, મોર, હંસ, ઇત્યાદિ પક્ષિઓથી અનેક પ્રકારના શબ્દોવડે સેવાએલાં તથા જેમના જળના તરંગરૂપી ભુજકંકણમાં રેતીરૂપ મોતી દેખાય છે અને કિનારારૂપી નિતંબથી શોભાયમાન શ્રી કૃષ્ણપરમાત્માનાં ચતુર્થ પત્નિ શ્રી યમુના મહારાણીને નમસ્કાર કરો. ॥ ૩ ॥

अनन्तगुणभूषिते शिवविरंचिदेवस्तुते ।
घनाघननिभे सदा ध्रुवपराशराभीष्टदे ॥
विशुद्धमथुरातटे सकलगोपगोपीवृते ।
कृपाजलधिसंश्रिते मम मनःसुखं भावय ॥ ४ ॥

અનન્તગુણભૂષિતે શિવવિરંચિદેવસ્તુતે ।
ઘનાઘનનિભે સદા ધ્રુવપરાશરાભીષ્ટદે ॥
વિશુદ્ધ મથુરાતટે સકલ ગોપગોપીવૃતે ।
કૃપાજલધિસંશ્રિતે મમ મનઃસુખં ભાવય ॥ ૪ ॥

ભાવાર્થ

અનંત ગુણોથી શોભાયમાન શિવ બ્રહ્મા આદિ દેવતાઓએ સ્તુતિ કરેલાં, ઘાડા મેઘોના સરખી કાન્તિવાળાં (શ્યામસ્વરૂપ વાળાં) ધ્રુવ અને પરાશર ઇત્યાદિના મનોરથ પૂર્ણ કરનારાં અને જેમના કિનારે પવિત્ર મથુરાંજી આવેલાં છે, તથા તમામ ગોપીઓથી વ્યાપ્ત તેમજ કૃપાના સમુદ્ર રૂપી (શ્રીકૃષ્ણ) નો આશ્રય કરીને રહેલાં હે શ્રી યમુનાજી મારૂં મન પ્રસન્ન રહે તેવું સુખ આપો. ॥ ૪ ॥

यया चरणपद्मजा मुररिपोः प्रियं भावुका ।
समागमनतोभवत्सकलसिद्धिदा सेवताम् ॥
तयासदृशतामियात्कमलजा सपत्नीव यत् ।
हरिप्रियकलिंदया मनसि मे सदा स्थीयताम् ॥५॥

યયા ચરણપદ્મજા મુરરિપોઃપ્રિયં ભાવુકા ।
સમાગમનતોભવત્સકલસિદ્ધિદા સેવતામ્ ॥
તયા સદૃશતામિયાત્કમલજા સપત્નીવ યત્ ।
હરિપ્રિયકલિંદયા મનસિ મે સદા સ્થાયતામ્ ॥ ૫ ॥

ભાવાર્થ

જે યમુનાજીના સંગમથી શ્રી ગંગાજી પણ પ્રભુમાં પ્રેમવાળાં થયાં એટલુંજ નહિં પણ તેમના સેવકોને અનેક પ્રકારની સિદ્ધિઓ આપવાવાળાં થયાં, તેમની બરાબરી જો કોઇ કરી શકે તો તેમના સરખાં સૌભાગ્યવાળાં શ્રી લક્ષ્મીજી કરે એટલા માટે, પ્રભુના ભક્તોનાં ક્લેશને કાપનારાં શ્રી યમુનાજી મારા મનમાં હમેશાં રહો. ॥ ૫ ॥

नमोऽस्तु यमुने सदा तव चरित्रमत्यद्भुतम् ।
न जातु यमयातना भवति ते पयःपानतः ॥
यमोऽपि भगिनीसुतान् कथमु हंति दुष्टानपि ।
प्रियो भवति सेवनात्तव हरेर्यथा गोपिकाः ॥ ६ ॥

નમોસ્તુ યમુને સદા તવ ચરિત્રમત્યદ્ભુતમ્ ।
ન જાતુ યમયાતના ભવતિ તે પયઃ પાનતઃ ॥
યમોપિ ભગિનીસુતાન્કથમુ હંતિ દુષ્ટાનપિ ।
પ્રિયો ભવતિ સેવનાત્તવ હરેર્યથા ગોપિકાઃ ॥ ૬ ॥

ભાવાર્થ.

હે શ્રી યમુનાજી તમને સદા અમારા નમસ્કાર હો શાથી કે તમારી લીલા અતિ અદ્ભુત છે, તેમજ તમારા જળનું પાન કરવાથી નર્કનાં દુઃખો ભોગવવાં પડતાં નથી. કારણ કે શ્રી યમુનાજી યમનાં બેન હોવાથી શ્રી યમુનાજીના પુત્રરૂપ વૈષ્ણવો દુષ્ટ હોવા છતાં પણ યમ શી રીતે શિક્ષા કરે તથા હે શ્રીયમુનાજી તમારા સેવનથી ગોપીકાની માફક શ્રી કૃષ્ણપરમાત્માને પ્રિય થાય છે. ॥ ૬ ॥

ममास्तु तव सान्निधौ तनुनवत्वमेतावता ।
न दुर्लभतमा रतिर्मुररिपौ मुकुंदप्रिय ॥
अतोऽस्तु तव ललना सुरधुनी परं संगमात् ।
तवैव भुवि कीर्तित न तु कदापि पुष्टिस्थितैः ॥७

મમાસ્તુ તવ સન્નિધૌ તનુનવત્વમેતાવતા ।
ન દુર્લભતમા રતિર્મુરરિપૌ મુકુંદપ્રિયે ॥
અતોસ્તુ તવ લાલના સુરધુની પરં સંગમાત્ ।
તવૈવ ભુવિ કીર્તિતા ન તુ કદાપિ પુષ્ટિ સ્થિતૈઃ॥ ૭ ॥

ભાવાર્થ.

મુકુંદ ભગવાનને પ્રિય એવાં હે શ્રી યમુનાજી આપનું સેવન કરવાથી આપની સમક્ષમાંજ મને નવો (ભગવત્સેવોપયોગી) દેહ આપો, એટલે શ્રી મુરારિ ભગવાનમાં પ્રીતિ થવી દુર્લભ નથી. શ્રી ગંગાજીનાં પણ તમારા સંગમથીજ પૃથ્વીમાં ગુણ ગાન થાય છે; તમારા વિના પુષ્ટિ ભક્તોએ ગંગાજીનાં ગુણગાન કર્યાં નથી. અર્થાત્ ભગવદીયોએ આપનીજ સ્તુતિ કરેલી છે.

स्तुतिं तव करोति कः कमलजा सपत्नि प्रिये ।
हरेर्यदनुसेवया भवति सौख्यमामोक्षतः ॥
इयं तव कथाधिका सकलगोपिका संगम--।
स्मरश्रमजलाणुभिः सकलगात्रजैः संगमः ॥ ८ ॥

સ્તુતિ તવ કરોતિ કઃ કમલજા સપત્નિ પ્રિયે ।
હરેર્યદનુસેવયા ભવતિ સૌખ્યમામોક્ષતઃ ॥
ઇયં તવ કથાધિકા સકલગોપિકાસંગમ- ।
સ્મરશ્રમજલાણુભિઃ સકલગાત્રજૈઃ સંગમઃ ॥

ભાવાર્થ

પ્રિય એવાં તથા લક્ષ્મીજીના સમાન સૌભાગ્યવાળાં હે શ્રી યમુનાજી તમારી સ્તુતિ કરવાને કોણ સમર્થ છે ? શાથી કે, પ્રભુસાથે લક્ષ્મીજીની સેવા કરવાથી મોક્ષ પર્યંતનું સુખ પ્રાપ્ત થાય છે, પરંતુ લક્ષ્મીજી કરતાં તમારામાં એક વાર્તા અધિક છે અને તે એકે ગોપીઓના અંગસંગથી શ્રી કૃષ્ણ પરમાત્માના શરીરમાંથી નિકળેલો પરશેવો તેની સાથે સંગમ થાય છે. (અર્થાત્ તમે ભગવલ્લીલાની પ્રાપ્તિ કરાવો છો.)

तव ष्टकमिदं मुदा पठति सुरसुते सदा ।
सम तदुरितक्षयो भवति वै मुकुंदे रतिः
तया सकलसिद्धयो मुररिपुश्च संतुष्यति ।
स्वभावविजयो भवेद्वदति वल्लभः श्रीहरेः ॥

તવાષ્ટકમિદં મુદા પઠતિ સુરસુતે સદા ।
સમસ્ત દુરિતક્ષયો ભવતિ વૈ મુકુંદે રતિઃ ॥
તયા સકલ સિદ્ધયો મુરરિપુશ્ચ સંતુષ્યતિ ।
સ્વભાવ વિજયો ભવેદ્વદતિ વલ્લભઃ શ્રીહરેઃ ॥

ભાવાર્થ.

હે સુર્યપુત્ર યમુનાજી તમારૂં આ યમુનાષ્ટક જે માણુસ આનંદથી ભણે છે તેનાં તમામ પાપો નાશ પામે છે અને તેની મુકુંદ ભગવાનમાં પ્રીતિ થાય છે તથા તમામ પ્રકારની સિદ્ધિઓ તેને પ્રાપ્ત થાય છે અને શ્રી કૃષ્ણ પરમાત્મા તેના ઉપર પ્રસન્ન થાય છે તથા (પોતાના દુષ્ટ) સ્વભાવને પણ જીતે છે. એ પ્રમાણે શ્રી હરિના પ્રિયશ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુજી કહે છે.

श्रीकृष्णार्पणमस्तु

इति श्रीमद्वल्लभाचार्याव चितं यमुनाष्टकं समाप्तम्

श्री द्वारिकेशो जयति

श्री सिद्धान्तरहस्यम्

श्रीकृष्णाय नमः

श्रावणस्यामले पक्षे एकादश्यां महानिशि ॥

साक्षाद्भगवता प्रोक्तं तदक्षरश उच्यते ॥ १ ॥

શ્રાવણસ્યામલે પક્ષે એકાદશ્યાં મહાનિશિ ।

સાક્ષાદ્ભગવતા પ્રોક્તં તદક્ષરશ ઉચ્યતે ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ.

શ્રી શ્રાવણ મહિનાની શુકલ પક્ષની એકાદશીની અડધી રાતે સાક્ષાત્પ્રભુએ શ્રીમુખથી જે રહસ્ય કહેલું છે તે અક્ષરે અક્ષર કહું છું.

ब्रह्मसंबंधकरणात्सर्वेषां देहजीवयोः ॥

सर्वदोषनिवृत्तिर्हि दोषाः पंचविधाः स्मृताः ॥२॥

બ્રહ્મસંબંધકરણાત્સર્વેષાં દેહજીવયોઃ ॥

સર્વદોષનિવૃત્તિર્હિ દોષાઃ પંચવિધાઃ સ્મૃતાઃ ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થ.

બ્રહ્મ સંબંધ કરવાથી પ્રાણિ માત્રના દેહ અને જીવોના સઘળા દોષો નાશ પામે છે એ દોષો પાંચ પ્રકારના છે.

स.जा देशकालोत्था लोकवेदनिरूपिताः ॥
संयोग जाः स्पर्शजाश्च न मंतव्याःकथंचन ॥ ३ ॥

સહજાદ્દેશકાલોત્થા લોકવેદ નિરૂપિતા: ॥
સંયોગજા: સ્પર્શજાશ્ચ ન મંતવ્યા: કથંચન ॥ ૩ ॥

ભાવાર્થ.

સહજા (દેહની સાથે જન્મેલા), દેશકાલોત્થા (દેશ તથા વખતને લીધે થએલા), લોક અને વેદમાં નિરૂપણ કરેલા, તથા સંયોગજા (સંયોગથી થએલા), સ્પર્શજા (અડકવાથી થતા); ઉપર કહ્યા પ્રમાણે પાંચે પ્રકારના દોષો બ્રહ્મ સંબંધ કરવાથી નાશ પામે છે. એટલા માટે ભગવત્સેવાના કાર્યમાં એ દોષોને માનવા નહીં.

अन्यथा सर्वदोषाणां न निवृत्तिः कथंचन ॥
असमर्पितवस्त्.नां तस्माद्वर्जन माचरेत् ॥ ४ ॥

અન્યથા સર્વદોષાણાં ન નિવૃત્તિઃ કથંચન ।
અસમર્પિતવસ્તૂનાં તસ્માદ્વર્જનમાચરેત્ ॥ ૪ ॥

ભાવાર્થ.

બ્રહ્મ સંબંધ કર્યા શિવાય બીજાકોઇ પણ પ્રકારે દોષોનો નાશ થતો નથી, માટે જે વસ્તુઓ પ્રભુને અર્પણ ન કરેલી હોય તેનો ત્યાગ કરવો.

निवेदिभिः समर्प्यैव सर्वं कुर्यादिति स्थितिः ॥
न मतं देवदेवस्य सामि भुक्तं समर्पणम् ॥ ५ ॥

નિવેદિભિઃ સમર્પ્યૈવ સર્વં કુર્યાદિતિસ્થિતિઃ ।
નમતં દેવદેવસ્ય સામિભુક્તંસમર્પણમ્ ॥ ૫ ॥

ભાવાર્થ.

બ્રહ્મ સંબંધ કરેલા વૈષ્ણવોએ પ્રત્યેક વસ્તુ પ્રભુને અર્પણ કરીનેજ કરવી એવો નિયમ છે. પરંતુ એક વખત અર્પણ કરેલી વસ્તુ પોતે અથવા બીજાએ ભોગવ્યા પછી દેવના દેવ શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનને અર્પણ કરવી યોગ્ય નથી.

तस्मादादौ सर्वकार्ये सर्ववस्तुसमर्पणम् ॥
दत्तापहारवचनं तथा च सकलं हरेः ॥ ६ ॥

नम्प्रा.मिते वाक्यंहि भिन्नमार्ग परं मतं

તસ્માદાદૌ સર્વકાર્યે, સર્વવસ્તુસમર્પણમ્ ।
દત્તાપહારવચનં તથા ચ સકલં હરેઃ ॥
ન ગ્રાહ્યમિતિ વાક્યં હિ ભિન્ન માર્ગપરં મતં ॥

ભાવાર્થ.

તેથી બધાં કામના આરંભમાં બધી વસ્તુઓ પ્રભુને અર્પણ કરવી. અને અર્પણ કરેલી બધી વસ્તુ પાછી ન લેવી તથા બધું હરિનું છે, એવાં વચનો છે, પણ પાછુ ન લેવું એવું વાકય બીજા માર્ગ વાળાના મતમાં છે (અર્થાત્ અર્પણ કરેલ પ્રસાદ રૂપ ગ્રહણ કરી શકાય એ સિદ્ધાન્ત છે.)

सेवकानां यथा लोके व्यवहारः प्रसिध्द्यति
तथा कार्यं समर्प्यैव सर्वेषां ब्र.ता ततः॥ ॥७॥

સેવકાનાં યથા લોકે વ્યવહારઃ પ્રસિદ્ધ્યતિ ॥ ૭ ॥
તથા કાર્યં સમર્પ્યૈ સર્વેષાં બ્રહ્મતાતતઃ ॥

ભાવાર્થ.

જેવી રીતે લોકમાં શેવકોનો વ્યવહાર પ્રસિદ્ધ છે (સે-

વકો સ્વામિનિ આજ્ઞા લઇને બધું કામ કરે છે. એ લોકમાં પ્રસિદ્ધ છે.) તેમજ વૈષ્ણવોએ તમામ કાર્ય પ્રભુને અર્પણ કરીને કરવાં. તેવી રીતે કરેલાં કાર્યોને પણ બ્રહ્મત્વ પ્રાપ્ત થાય છે. (એટલે કર્તાને હું કરૂં છું એમ ન રહેવાથી તેને કંઈ પણ પાપપુણ્ય લાગતું નથી.)

गंगात्वं सर्वदोषाणां गुणदोषादिवर्णना ॥ ८ ॥
गंगात्वेन निरूप्या स्यात् तद्वदत्रापि चैव हि ॥

ગંગાત્વં સર્વદોષાણાં ગુણદોષાદિ વર્ણના ॥ ૮ ॥
ગંગાત્વેન નિરૂપ્યા સ્યાત્ તદ્વદત્રાપિ ચૈવ હિ ॥

ભાવાર્થ.

જેવી રીતે ગંગામાં રહેલા ગુણ અને દોષ ગંગારૂપજ મનાય છે તેમજ અહીં પણ પ્રભુને અર્પણ કરેલી સર્વ વસ્તુઓના ગુણ દોષ પણ પ્રભુરૂપજ થઇ જાય છે.

श्री कृष्णार्पणमस्तु

इति श्रीमद्वल्लभाचार्यविरचितं सिद्धान्तरहस्यं

सम्पूर्णम्

श्री द्वारिकेशोजयति

श्री बालबोधः

श्री कृष्णाय नमः

नत्वा हरिं सदानन्दं सर्वसिद्धान्तविग्रहम् ॥
बालप्रबोधनार्थाय वदामि सुविनिश्चितम् ॥१॥

નત્વા હરિં સદાનન્દં સર્વ સિદ્ધાન્ત વિગ્રહમ્ ॥
બાલ પ્રબોધનાર્થાય વદામિ સુવિનિશ્ચિતમ્ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ.

સદા આનંદ રૂપ શ્રીહરિ (શ્રીકૃષ્ણ) ને નમસ્કાર કરીને બાળકોને (માર્ગીય) બોધ કરવાને માટે સારી રીતે નિશ્ચય કરેલા સર્વ પ્રકારના સિદ્ધાન્તોને કહુંછું. ॥ ૧ ॥

धर्मार्थकाममोक्षाख्याश्चत्वारोर्थामनीषिणाम् ॥
जीवेश्वरविचारेण द्विधा ते हि विचारिताः ॥२॥

ધર્માર્થકામમોક્ષાખ્યાશ્ચત્વારોર્થામનીષિણામ્ ॥
જીવેશ્વરવિચારેણ દ્વિધા તે ચ વિચારિતાઃ ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થ.

ધર્મ અર્થ કામ અને મોક્ષ એ ચાર પુરૂષાર્થો જે બુદ્ધિશાળી માણસોને મેળવવા યોગ્ય છે, તે જીવ વિચારિત, અને ઇશ્વર વિચારિત, એમ બબ્બે પ્રકારના છે.

अलौकिकास्तु वेदोक्ताः साध्यसाधनसंयुताः ॥
लौकिका रुषिभिः प्रोक्तास्तथैवेश्वरशिक्षया॥३॥

અલૌકિકાસ્તુ વેદોક્તા સાધ્ય સાધન સંયુતાઃ ॥
લૌકિકા રૂષિભિઃ પ્રોક્તા સ્તથૈવેશ્વરશિક્ષયા ॥ ૩ ॥

ભાવાર્થ.

સાધ્ય (મેળવવાનું) અને સાધન (સહાય) ની સાથે અલૌકિક પુરૂષાર્થ વેદોમાં કહેલા છે. અને લૌકિક પુરૂષાર્થો રૂષિયોએ ઇશ્વરની પ્રેરણાથી કહેલા છે. ॥ ૩ ॥

लौकिकांस्तु प्रवक्ष्यामः वेदन्यायतः स्थिताः॥
धर्मशास्त्राणि नीतिश्च कामशास्त्राणि च क्रमात्॥४॥
त्रिवर्ग साधकानीति न तन्निर्णय उच्यते ॥

લોકિકાંસ્તુ પ્રવક્ષ્યામિ વેદાદ્દાધાયતઃ સ્થિતાઃ ॥
ધર્મશાસ્ત્રાણિ નીતિશ્ચ કામશાસ્ત્રાણિ ચ ક્રમાત્ ॥૪॥
ત્રિવર્ગ સાધકાનીતિ ન તન્નિર્ણય ઉચ્યતે ॥

ભાવાર્થ.

પ્રથમ લૌકિક પુરૂષાર્થોને હું કહું છું, શાથી કે અલૌકિક પુરૂષાર્થો વેદમાં કહેલા છે. માટે લૌકિક પુરૂષાર્થો અનુક્રમથી ધર્મશાસ્ત્ર નીતિ અને કામશાસ્ત્ર એ ત્રણ (ધર્મ અર્થ અને કામ) નાં સાધક છે તેનો નિર્ણય કહેવાનો નથી.

मोक्षे चत्वारि शास्त्राणि लौकिके परतः स्वतः ॥
द्विधा द्वे द्वे स्वतस्तत्र सांख्ययोगौ प्रकीर्त्तितौ ॥
त्यागात्यागविभागेन सांख्ये त्यागः प्रकीर्तितः॥६॥

મોક્ષે ચત્વારિ શાસ્ત્રાણિ લૌકિકે પરતઃ સ્વતઃ ॥
દ્વિધા દ્વે દ્વેસ્વતસ્તત્ર સાંખ્યયોગૌ પ્રકીર્ત્તિતૌ ॥
ત્યાગાત્યાગવિભાગેન સાંખ્યે ત્યાગઃ પ્રકીર્ત્તિતઃ ॥૬॥

ભાવાર્થ.

બીજાથી સાધ્ય લૌકિક મોક્ષને માટે ચાર શાસ્ત્રો છે તેમાં બે પ્રકાર છે તે દરેકમાં બબ્બે શાસ્ત્ર છે તેમાં જીવથી

સાધ્ય મોક્ષ માટે સાંખ્ય અને યોગ ત્યાગ અને અત્યાગના વિભાગથી જાણીતાં છે. સાંખ્ય શાસ્ત્રમાં ત્યાગ કહેલો છે.

अहंता ममता नाशे सर्वथा निरहंकृतौ ॥
स्वरूपस्थो यदा जीवः कृतार्थः स निगद्यते॥७॥

અહંતા મમતા નાશે સર્વથા નિરહંકૃતો ॥
સ્વરૂપસ્થો યદા જીવઃ કૃતાર્થઃ સ નિગદ્યતે ॥ ૭ ॥

ભાવાર્થ.

જીવને હુંપણું અને મારાપણું નાશ થાય અને હમેશાં નિરાભિમાનપણું આવે તથા પોતે પોતાના સ્વરૂપમાં લીન થાય તે જીવ કૃતાર્થ કહેવાય છે. (અર્થાત્ જીવ મોક્ષ પામેછે)

तदर्थं प्रक्रिया काचित् पुराणेऽपि निरूपिता ॥
ऋषिभिर्बहुधा प्रोक्ता फलमेकमबाह्यतः ॥८॥

તદર્થં પ્રક્રિયા કાચિત્ પુરાણેપિ નિરૂપિતા ॥
ૠષિભિર્બહુધા પ્રોક્તા ફલમેકમબાહ્યતઃ ॥ ૮ ॥

ભાવાર્થ.

તેને માટે પુરાણમાં પણ ક્રિયા નિરૂપણ કરેલી છે તે ૠષિઓએ ઘણા પ્રકારે કહેલી છે. પરંતુ તેનું ફળ એકંદર રીતે એકજ છે.

अत्यागे योगमार्गोहि त्यागोऽपि मनसैव हि ॥
यमादयस्तु कर्त्तव्याः सिद्धे योगे कृतार्थता ॥९॥

અત્યાગે યોગમાર્ગોહિ ત્યાગોપિ મનસૈવ હિ ॥
યમાદયસ્તુ કર્ત્તવ્યાઃ સિ યોગે કૃતાર્થતા ॥ ૯ ॥

ભાવાર્થ.

ત્યાગ વિના પણ યોગ માર્ગમાં મોક્ષ સાધી શકાય છે કારણકે તેમાં ત્યાગ મનથી જ થાય છે તથા તેમાં કહેલા યમ નિયમાદિ કરવા તેથી યોગ સિદ્ધ થવાથી મોક્ષ થાય છે.

पराश्रयेण मोक्षस्तु द्विधा सोऽपि निरूप्यते ॥
ब्रह्मा ब्राह्मणतां यातस्तद्रुपेण सुसेव्यते ॥ १० ॥

પરાશ્રયેણ મોક્ષસ્તુ દ્વિધા સોપિ નિરૂપ્યતે ॥
બ્રહ્મા બ્રાહ્મણતાં યાત સ્તદ્રુપેણ સુસેવ્યતે ॥ ૧૦ ॥

ભાવાર્થ.

બીજાના આશ્રયથી (ઈશ્વર ઇચ્છાથી) મોક્ષ થાય છે તે પણ બે પ્રકારનો છે. કારણ કે બ્રહ્મા શિવ અને વિષ્ણુ એ જગતના ઇશ્વર ગણાય છે તેમાંથી બ્રહ્મા બ્રાહ્મણપણાને પામ્યા છે અને તે રૂપથી તે સેવાય છે.

ते सर्वार्था न चाद्येन शास्त्रं किंचिदुदीरितम् ॥
अतः शिवश्चविष्णुश्च जगतो हितकारकौ ॥११॥
वस्तुनःस्थितिसंहारौ कार्यौशास्त्रप्रवर्त्तकौ ॥

તે સર્વાર્થાન ચાદ્યેન શાસ્ત્રં કિંચિદુદીરિતમ્ ॥
અતઃ શિવશ્ચ વિષ્ણુશ્ચ જગતો હિતકારકૌ ॥ ૧ ॥
વસ્તુનઃ સ્થિતિ સંહારૌ કાર્યૌ શાસ્ત્ર પ્રવર્ત્તકૌ ॥

ભાવાર્થ.

ધર્મ અર્થ કામ અને મોક્ષ બ્રહ્માથી પ્રાપ્ત થતા નથી. તેને માટે શાસ્ત્રમાં કંઇક કહેલું છે. પરંતુ જગતનું કલ્યાણ કરનારા શિવ અને વિષ્ણુ છે તેઓ જગતનું પાલન સંહાર કરે છે. અને એ બે દેવો મોક્ષ માર્ગના શાસ્ત્રના પ્રવર્ત્તક છે.

ब्रह्मैवताद्रशं यस्मात्सर्वात्मकतयोदितौ ॥ १२ ॥

બ્રહ્મૈવ તાદ્રશંયસ્માતસર્વાત્મકતયોદિતૌ ॥ ૧૨ ॥

ભાવાર્થ.

બ્રહ્મ જ બંને પ્રકારનુ હોવાથી બંને સર્વાત્મારૂપે વર્ણવેલા છે.

निर्दोषपूर्णगुणता तत्तच्छास्त्रे तयोः कृता ॥
भोगमोक्षफले दातुं शक्तौ द्वावपि यद्यपि ॥१३॥
भोगः शिवेन मोक्षस्तु विष्णुनेति विनिश्चयः

નિર્દોષ પૂર્ણ ગુણતા તત્તચ્છાસ્ત્રે તયોઃકૃતા ॥
મોક્ષભાગ ફલે દાતું શકતૌ દ્વાવપિ યદ્યપિ ॥ ૧૩ ॥
ભોગઃ શિવેન મોક્ષસ્તુ વિષ્ણુ નેતિ વિનિશ્ચયઃ ॥

ભાવાર્થ.

શિવ અને વિષ્ણુનું નિર્દોષ બ્રહ્મપણું પોતપોતાના શાસ્ત્રમાં પ્રતિપાદન કરેલું છે, તો પણ ભોગ અને મોક્ષરૂપી ફળ આપવાને બંને સમર્થ છે. પરંતુ શિવ ભોગ (વિલાસ) અને વિષ્ણુ (મોક્ષ) આપે છે એ નિશ્ચય છે.

लोकेऽपि यत्प्रभुर्भुंक्ते तन्न यच्छति कर्हिचित् ॥१४॥

લોકેપિ યત્પ્રભુર્ભુંકતે તન્ન યચ્છતિ કર્હિંચિત્ ॥ ૧૪ ॥

ભાવાર્થ.

લોકમાં પણ જે વસ્તુ સ્વામિ (શેઠ) ભોગવે છે તે વસ્તુ નોકરને કદાપિ આપતા નથી.

अति[illegible]याय तदपि दीयते क्वचिदेव हि ॥
[illegible]तार्थप्रद[illegible]न तदीयत्वं तदाश्रयः ॥ १५ ॥
प्रत्येकं साधनं चैतद् द्वितीयार्थे महान् श्रमः

અતિ પ્રિયાય તદપિ દીયતે ક્વચિદેવ હિ ॥
નિયતાર્થ પ્રદાનેન તદીયત્વં તદાશ્રયઃ ॥ ૧૫ ॥
પ્રત્યેકં સાધનં ચૈતદ્ દ્વિતીયાર્થે મહાન્ શ્રમઃ ॥

ભાવાર્થ.

અતિ પ્રિય ભક્તને કદાચ પોતાની પ્રિય વસ્તુ પણ આપે છે. પરંતુ પોતાને આપવાની વસ્તુ આપ્યા પછી તેનું જ દાસત્વ અને તેનોજ આશ્રય કરવાથી તેમની પ્રિય વસ્તુ પ્રાપ્ત થાય છે. પ્રત્યેક શિવ અથવા વિષ્ણુ એકજ વસ્તુના સાધનરૂપ છે પરંતુ બીજી વસ્તુને માટે મહાન શ્રમ પડે છે.

जीवाः स्व[illegible]तो दुष्टा दोषभावाय सर्वदा ॥१६॥
श्रवणा[illegible]दे ततः प्रेम्णा सर्वं कार्यंहि सिद्धयति ॥

જીવાઃ સ્વભાવતો દુષ્ટા દોષભાવાય સર્વદા ॥ ૧૬ ॥
શ્રવણાદિ તતઃ પ્રેમ્ણા સર્વં કાર્યંહિ સિદ્ધયતિ ॥

ભાવાર્થ.

જીવો સ્વાભાવિક રીતેજ દુષ્ટ છે તેથી દોષોના નાશને માટે પ્રેમથી શાસ્ત્રનું શ્રવણ વગેરે કરવું, તેથી સર્વ કાર્ય સિદ્ધ થાય છે.

मोक्षस्तु सुलभो विष्णो भोगस्तु शिवतस्तथा ॥ १७ ॥
समर्पणेनात्मनो हि तदीयत्वं भवेद् ध्रुवम्

મોક્ષસ્તુ સુલભો વિષ્ણો ભોગસ્તુ શિવતસ્તથા ॥ ૧૭ ॥
સમર્પણેનાત્મનોહિ તદીયત્વં ભવેદ્ ધ્રુવમ્ ॥

ભાવાર્થ.

વિષ્ણુથી મોક્ષ જલ્દી મળે છે, અને શિવથી ભોગ (વિલાસ) જલ્દી મળે છે. તથા આત્માનું સમર્પણ કરવાથી તેમનું (દાસત્વ) નિશ્ચય પ્રાપ્ત થાય છે.

अतदीयतया चापि केवलश्चेत्समाश्रितः ॥ १८ ॥
तदाश्रयतदीयत्वं बुध्यै किंचित्समाचरेत् ॥
स्वधर्ममनुतिष्ठन्वै भारद्वैगुण्यमन्यथा ॥ १९ ॥

અતદીયતયા ચાપિ કેવલશ્ચેત્સમાશ્રિતઃ ॥ ૧૮ ॥
તદાશ્રય તદીયત્વં બુધ્યૈ કિંચિત્સમાચરેત્ ॥
સ્વધર્મમનુતિષ્ઠન્વૈ ભારદ્વૈગુણ્યમન્યથા ॥ ૧૯ ॥

ભાવાર્થ.

આત્મ સમર્પણ કર્યા શિવાય તેમનો કિંચિદ્ પણ આશ્રય લીધો હોય તો તેમનું દાસત્વ બુદ્ધિથી કરવું, અને તેમના

આશ્રયથી પોતાના ધર્મ પ્રમાણે ચાલવું, નહીં તો બમણો ભાર થાય છે.

इत्येवं कथितं सर्वं नैतज्ज्ञाने भ्रमः पुनः

ઇત્યેવં કથિતં સર્વં નૈતજજ્ઞાને ભ્રમઃ પુનઃ ॥

ભાવાર્થ.

એ પ્રમાણે મેં સર્વ જ્ઞાન કહ્યું તેમાં ફરીને ભ્રમ કરવો નહીં.

इति श्रीमद्वल्लभाचार्यवि चितो

बालबोधः स-ाप्तः ॥

श्री द्वारिकेशो जयति

नवरत्नम्

श्रीकृष्णायनमः

चिंता का पे न कार्या निवेदितात्मभिःकदाापि
भग वानापे ृष्टिस्थो न का ष्यति लौ केकीं च गातेः

ચિંતા કાપિ ન કાર્યા નિવેદિતાત્મભિઃ કદાપિ ॥
ભગવાનપિ પુષ્ટિસ્થો ન કરિષ્યતિ લૌકિકીં ચ ગતિમ્॥૧॥

ભાવાર્થ.

જેમણે બ્રહ્મ સંબંધ કર્યો છે, તેમણે કોઇપણ દિવસ કોઇ પણ જાતની ચિંતા કરવી નહીં. કારણ કે ભગવાન પણ પુષ્ટિસ્થ છે એટલે લૌકિક ગતિ કરશે નહીં.

निवेदनं तु स्मर्तव्यं सर्वदा तादृशैर्जनैः ॥
सर्वेश्वरश्च सर्व त्मा निजेच्छातः क ष्याते ॥२॥

નિવેદનં તુ સ્મર્તવ્યં સર્વથા તાદૃશૈર્જનૈઃ ॥
સર્વેશ્વરશ્ચ સર્વાત્મા નિજેચ્છાતઃ કરિષ્યતિ ॥ ૭ ॥

ભાવાર્થ.

અનન્ય ભગવદીયો સાથે હુંમેશાં બ્રહ્મ સંબંધનું સ્મરણ કરવું, એટલે સર્વના ઇશ્વર અને સર્વના આત્મા તમામ કાર્ય પોતાની ઇચ્છાથી કરશે.

सर्वेषां प्रभुसंबंधो न प्रत्येकमिति स्थितिः ॥
अतोऽन्य विनियोगेऽपि चिंता का स्वस्य सोऽपिचेत् ३

સર્વેષાં પ્રભુ સંબંધો ન પ્રત્યેકમિતિ સ્થિતિઃ ॥
અતોન્ય વિનિયોગેપિ ચિંતા કા સ્વસ્ય સોપિચેત્ ॥ ૩ ॥

ભાવાર્થ.

બધાનો પ્રભુ સાથે સંબંધ છે એકલાનો નથી, એટલા માટે કોઇ પણ વસ્તુ બીજાના ઉપયોગમાં આવે તો પણ શી ચિંતા છે, તે પણ પ્રભુનો છે.

अज्ञानादथवा ज्ञानात्कृतमात्मनिवेदनम् ॥
यैः कृष्णसात्कृत प्राणैस्तेषां का परिदेवना ॥४॥

અજ્ઞાનાદથવા જ્ઞાનાત્કૃતમાત્મનિવેદનમ્ ॥
યૈઃ કૃષ્ણ સાત્કૃત પ્રાણૈસ્તેષાંકા પરિદેવના ॥ ૪ ॥

ભાવાર્થ.

અજ્ઞાનથી અથવા જ્ઞાનથી જેમણે બ્રહ્મસંબંધ કર્યો છે, અને જેમણે પોતાના પ્રભુમાં પ્રાણ જોડી દીધા છે, તેમને ચિંતા શી છે?

तथा निवेदने चिंता त्याज्या श्रीपुरुषोत्तमे ॥
विनियोगेऽपि सा त्याज्या समर्थोहि हरिः स्वतः॥५॥

તથા નિવેદને ચિંતા ત્યાજ્યા શ્રી પુરૂષોત્તમે ॥
વિનિયોગેપિ સા ત્યાજ્યા સમર્થોહિ હરિઃ સ્વતઃ ॥ ૫ ॥

ભાવાર્થ.

તેવી જ રીતે શ્રી પુરૂષોત્તમ પ્રભુમાં નિવેદનના (અંગિકારના) સંબંધમાં ચિંતા છોડી દેવી, કારણકે પ્રભુ સમર્થ છે તો વસ્તુના ઉપયોગ સંબંધિ ચિંતા પણ છોડી દેવી.

लोक स्वास्थ्यं तथा वेदे हरिस्तु न करिष्यति ॥
पुष्टिमार्गस्थितो यस्मात्साक्षिणो भवताखिलाः ॥६॥

લોકે સ્થાસ્થ્યં તથા વેદે હરિસ્તુ ન કરિષ્યતિ ॥
પુષ્ટિમાર્ગ સ્થિતો યસ્માત્સાક્ષિણો ભવતાખિલાઃ ॥૬॥

ભાવાર્થ.

પુષ્ટિ માર્ગમાં રહેલા હરિ લોક તથા વેદમાં શાન્તિ નહીં આપે (પ્રભુ મનોવાંછીત નહીં આપે) માટે તદ્દન સાક્ષી તરીકે રહેવું અર્થાત્ ફળની અભિલાષા રાખવી નહીં.

सेव कृतिर्गुरोराज्ञा बाधनं वा हरीच्छया ॥
अतः सेवापरं चित्तं विधाय स्थं यतां सुखम् ॥७॥

સેવાકૃતિર્ગુરોરાજ્ઞા બાધનં વા હરીચ્છયા ॥
અતઃ સેવાપરં ચિત્તં વિધાય સ્થીયતાં સુખં ॥ ૧૦ ॥

ભાવાર્થ.

ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે સેવા કરવી. પ્રભુ ઇચ્છાએ કોઇ પણ બાધ આવે તો પ્રભુ ઇચ્છા માન્ય કરવી; માટે ચિત્તને સેવા પરાયણ કરીને સુખથી રહો.

चित्तोद्वेगं विधायापि हरिर्यद्यत्करिष्यति ॥
तथैव तस्य लीलेति मत्वा चिंतां द्रुतं त्यजेत् ॥८॥

ચિત્તોદ્વેગં વિધાયાપિ હરિર્યદ્યત્કરિષ્યતિ ॥
તથૈવ તસ્ય લીલેતિ મત્વા ચિંતાં દ્રુતં ત્યજેત્ ॥ ૮ ॥

ભાવાર્થ.

મનમાં ચિંતા થાય તો પણ પ્રભુ જે કરશે તે તેમની લીલાજ છે, એમ માનીને ચિંતા છોડી દેવી.

तस्मात्सर्वात्मना नित्यं श्रीकृष्णः शरणं मम ॥

वदद्भिरेव सततं स्थेयमित्येव मे मतिः ॥ ९ ॥

તસ્માત્સર્વાત્મના નિત્યં શ્રીકૃષ્ણઃ શરણં મમ ॥
વદદ્ભિરેવ સતતં સ્થેયમિત્યેવ મે મતિઃ ॥ ૯ ॥

ભાવાર્થ.

એટલા માટે સર્વ ભાવથી હંમેશાં श्रीकृष्णःशरणं मम બોલતા રહેવું એ પ્રમાણે મારૂં માનવું છે.

श्री कृष्णार्पणमस्तु

इति श्रीमद्वल्लभाचार्य विरचितं नवरत्नं समाप्तम्

श्री द्वारिकेशो जयति.

अथ चतुःश्लोकी.

श्री कृष्णाय नमः

सर्वदा सर्वभावेन भजनीयो व्रजाधिपः
स्वस्यायमेव धर्मोहि नान्यः क्वापि कदाचन ॥१॥

સર્વદા સર્વ ભાવેન ભજનીયો વ્રજાધિપઃ ॥
સ્વસ્યાય મેવ ધર્મોહિ નાન્યઃ ક્વાપિ કદાચન ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ.

તમામ ભાવથી વ્રજના અધિપતિ શ્રીકૃષ્ણ સેવવા યોગ્ય છે, કારણકે સ્વજનનો એ ધર્મ છે. કોઈ પણ કાળે અથવા કોઇપણ જગાએ બીજો ધર્મ નથી.

एवं सदास्मत्कर्तव्यं स्वयमेव करिष्यति ॥
प्रभुः सर्वसमर्थो हि ततो निश्चिंततां व्रजेत् ॥२॥

એવં સદાસ્મ કર્તવ્યં સ્વયમેવ કરિષ્યતિ ॥
પ્રભુઃ સર્વ સમર્થોહિ તતો નિશ્ચિંતતાં વ્રજેત ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થ.

પ્રભુ સેવા એજ કર્તવ્ય છે ભક્તનાં કાંમ પ્રભુ પોતાની મેળેજ કરશે. કારણકે પ્રભુ સર્વ સમર્થ છે, માટે નિશ્ચિંત રહેવું.

यदि श्रीगोकुलाधीशो धृतः सर्वात्मना हृदि ॥
ततः किमपरं ब्रूहि लौकिकैर्वैदिकैरपि ॥ ३ ॥

યદિ શ્રી ગોકુલાધીશો ધૃતઃ સર્વાત્મના હૃદિ ॥
તતઃ કિમપરં બ્રૂહિ લૌકિકૈર્વૈદિકૈરપિ ॥ ૩ ॥

ભાવાર્થ.

જો સર્વાત્મભાવથી શ્રીગોકુલના અધિપતિ શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર હૃદયમાં ધારણ કર્યા, તો પછી લૌકિક અને વૈદિક કર્મોથી શું વધારે છે.?

अतः सर्वात्मना शश्वद्गोकुलेश्वरपादयोः ॥
स्मरणं भजनं चापि न त्याज्यमिति मे मतिः ॥५॥

ભાવાર્થ.

એટલા માટે શ્રી ગોકુલેશ્વર (શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર) ના ચરણ કમલનું સ્મરણ અને ભજન તજવું નહીં, એ પ્રમાણે મારૂં માનવું છે.

इतिश्रीमद्वल्लभाचार्य विरचिता चतुःश्लोकी समाप्ता ॥

॥ श्री द्वारिकेशोजयति ॥

શ્રી બાલકૃષ્ણલાલજી પુષ્ટિમાર્ગીય સંસ્કૃત પાઠશાળા અને પુસ્તકાલય મહેસાણાના મંડળમાં રા. રા. પુરૂષોત્તમદાસ નાથાભાઇ પ્રમુખના અનુમોદથી નીચે પ્રમાણે વધારો કરવામાં આવ્યો છે.

તપાસણી મંડળ.

રા. રા.	મણિલાલ નરોત્તમદાસ શેઠ.	મહેસાણા.
,,	ખેમચંદ કુબેરદાસ શાહ.	,,
,,	મોહનલાલ પ્રભુદાસ શાહ.	,,
,,	ગિરધરલાલ જેસિંગભાઇ શાહ.	કલોલ.
,,	છોટાલાલ છગનલાલ શાહ.	,,
	ીરાલાલ કેવળદાસ શાહ.	સરઢવ.
	ેલાલ મોહનલાલ વકીલ. ખેડા.	કલોલ.
	સિ. ના. સ.	બાદરણુ.

વૈષ્ણવ બન્ધુઓને વિજ્ઞપ્તિ.

શ્રી મહાપ્રભુજીના લાડિલા અને ભગવદ્ધર્મપરાયણ ગૃહસ્થોને વિજ્ઞપ્તિ કરવામાં આવે છે કે, આ શ્રી બાલકૃષ્ણલા પુષ્ટિ માર્ગીય સંસ્કૃત પાઠશાળા અને પુસ્તકાલય, વૈષ્ણવોની ઉદા ઉપર આધાર રાખી ચાલેછે અને આગળ ઉપર પણ તેજ પ્ર ચાલશે. માટે આ સંસ્થા ઉચ્ચ સ્થિતિ પર આવે એવો પ્રયાસ પુષ્ટિ માર્ગીય વૈષ્ણવોએ કરવો ખાસ જરૂરનો છે. હાલમાં આ સં તરફથી **શ્રી કૃષ્ણાશ્રય** ગ્રંથ બહાર પાડી તેનો લાભ મહેસા કડી, કલોલ, વિસનગર, વડનગર, પાટણ, સિદ્ધપુર, માણસા, લાંઘણુજ, સરઢવ, બાળીયાણા, કુકરવાડા, ગોઝારીઆ, ઉંઝા, વગેરે બહાર ગામના વૈષ્ણવોને મળે તેટલાજ માટે વિના ન્યોછાવરે આપવા ગોઠવણ કરવામાં આવી છે અને તેવીજ રીતે બીજા ગ્રંથો આ સંસ્થા તરફથી પ્રસિદ્ધ કરવા તજવીજ ચાલે છે. તો દરેક વૈષ્ણવ બન્ધુ ઉદારતાથી શુદ્ધ અંતઃકરણ પૂર્વક પો હાથ આ સંસ્થા તરફ લંબાવી તન, મન,

પાવશે